

URINOTERAPIJA

Urin (latinski *urina*) je tečnost koja se luči iz čovečjeg organizma kroz mokraćne kanale. Urinoterapija je lečenje pomoću mokraće.

Komponente urina i njihova svojstva

Razmotrimo dejstvo urina na čovečji organizam.

- ◇ Glavna komponenta urina je voda. Voda u čovečjem organizmu i sveže izlučeni urin nalaze se u posebnom tečnokristalnom stanju. Prirodna voda nema tu tečnokristalnu

strukturu, njeni molekuli su haotično raspoređeni. Smatra se, da naš organizam troši 25 kilokalorija vlastite energije na strukturiranje jednog litra vode. Prema tome, ukoliko pijemo urin, samim tim ekonomišemo vlastitu energiju, koja se ranije trošila na strukturiranje. Pri redovnom pije-nju urina tokom više godina slična ekonomija može bitno uticati na produženje čovečjeg života.

Voda, koja je prošla kroz čovečki organizam, čuva u sebi in-formaciju o njemu. To je rezultat međusobnog dejstva životne snage čoveka sa tečnošću. Rezultat tog sadejstva je da se menja tečnokristalna struktura.

Svaka bolest je svojevrсна informaciono-energetska tvorevina, koja se zapisuje u tečnosti organizma. Ukoliko tako „zapi-sanu” tečnost unesete u čovečki organizam, informaciono-energetska baza (memorija) sama će pronaći žarište „zapisane” bo-lesti, koje je uzrokovalo tu bolest, i usled efekta uzajamnog dej-stva (interferencije) uništiće ga. Upravo taj efekat leži u osnovi homeopatskog principa lečenja: „slično se leči sličnim”. Prema toj korelaciji vlastiti urin je nezamenjiva tečnost, prirodno na-punjena svim energijama i svim informacijama o organizmu, sposobna da „sklanja” razna žarišta patologije i čisti organizam od oboljenja, koja su se već ispoljila ili još sazrevaju.

Mnogobrojne komplikacije, koje se javljaju kod čoveka koji leči jedno oboljenje, su posledica uništavanja „semena” bu-dućih oboljenja. Zato se nemojte plašiti komplikacija (inten-ziviranja oboljenja), one će nestati za 2–3 dana, maksimum – za nedelju, u zavisnosti od osobenosti oboljenja koje sazreva.

◊ Sveže izlučen urin ima kiselu reakciju, a kisela sredina je sama po sebi najjači lekoviti faktor.

U prirodi postoje dve vrste ćelija – biljne i životinjske. Bilj-ne ćelije mogu da žive u alkalnoj sredini, dok životinjske žive u kiseloid sredini. Ispostavlja se, da se može oboleti ukoliko dođe do odstupanja normalne zakiseljene unutrašnje sredine prema alkalnoj – truloj. Sa svoje strane, trula sredina je povoljna za razmnožavanje biljnih ćelija, koje svojom životnom delatnošću

još više pojačavaju trule procese. Prema tome, ispostavlja se da osnovu većine čovečjih oboljenja sačinjava jedan te isti proces – alkalisanje sa naknadnim trulenjem. Zato, da bi izbegli bilo kakve procese truljenja u organizmu, treba ga dobro zakiselja-vati materijama koje sadrže bezopasne kiseline. To se najbolje može uraditi pomoću vlastitog urina, jer to je tečnost koju je proizveo sam organizam iz vlastite krvi! Rezultat takvog za-kiseljavanja je da mi svaki patološki proces lišavamo njegove primarne baze – alkalnosti, truljenja i postizemo brzo i sigurno izlečenje.

Zakiseljavanje organizma pomoću materija, koje sprečava-ju vrenje i truljenje, je blago za organizam. Zakiseljavanje pomo-ću materija, koje stvaraju kiselu šljaku (belančevine, ugljeni hi-drati), koja zatim počinje da truli u organizmu i izaziva opštu alkalizaciju organizma, je nesreća za organizam.

Urin ima najveću kiselost ujutro, a najmanju – posle uzima-nja hrane. Zato je jutarnja mokraća najkorisnija.

◊ U urinu je rastvoreno mnogo soli, pa je zato dobar elektro-provodnik. Ukoliko se na neki način poveća koncentracija soli, na primer, deo vode iz urina ispari, svojstva njegove elektroprovodljivosti znatno će porasti. Ukoliko takvim urinom mažemo telo, samim tim postizemo znatno pove-ćanje dotoka energije kroz kožu u vidu slobodnih elektro-na. Rezultat je da se u organizmu značajno aktiviraju svi procesi fermentacije. Čovek je toliko zdrav, koliko su ak-tivni njegovi fermenti. Po pravilu, kod bolesnika i starijeg čoveka ti procesi su usporeni. Masaža sa urinom, posebno s ukuvanim urinom, omogućava da se čovečki organizam bukvalno „napumpa” energijom, da aktivira procese fer-mentacije, što na kraju dovodi do opšteg ozdravljenja.

◊ Površinski napon urina je 85–95% površinskog napona vo-de. Mali površinski napon povećava površinsku aktivnost tečnosti, što se ispoljava u tome, da se u površinskom sloju, na granici razdvajanja sredina (tečnost – vazduh, tečnost

– ulje itd.), stvara sloj koji ima povećanu energiju i u kome se aktivnije odvijaju hemijske reakcije. Prema tome, zahvaljujući malom površinskom naponu urin je mnogo sposobniji da rastvara materije od vode, a usled povećane površinske aktivnosti on može da oksidiše i razara materije hemijskim putem. Na primer, kamenčići u jetri i žučnoj kesi, koji podsećaju na vosak, kamenje u bubrezima i mokraćnoj bešici, usled oksidacionog dejstva urina mogu da se resorbuju.

- ◇ Zbog toga, što je specifična težina krvi 1,052–1,061 jedinica, a urina – 1,016–1,024 jedinica, urin je manje lepljiv od krvi. Otuda proizilazi još jedno svojstvo urina: pri pijenju ili korišćenju spolja u vidu obloga on čini tečnijim zgusnute tečnosti (krv, žuč), razređuje trombe i razne gomile sluzi na raznim mestima u organizmu.

Organski sastav urina i njegova svojstva

Opšti sastav organskih materija u urinu može se podeliti u dve velike grupe: normalni sastavni delovi i patološki.

Normalni sastavni delovi urina prisutni su u mokraći zdravog čoveka. Oni se mogu podeliti na tri grupe: organski, neorganski i biološki.

Organske materije urina dele se na azotne i bezazotne. S urinom se iz organizma uglavnom odstranjuju konačni proizvodi razmene belančevina. Dnevna količina azota, koji se izbacuje s urinom, varira od 3,6 do 17 grama i više u zavisnosti od količine belančevina u hrani.

Glavne azotne komponente urina su: mokraćevina (urea), mokraćna kiselina, purinske baze, aminokiseline, amonijak i kreatinska tela. Glavni deo azota (80–90%) luči se iz organizma sa mokraćevinom. U proseku se dnevno s urinom izluči oko 30 grama mokraćevine. Mokraćevina je prirodni diuretik, tj. izbacuje višak vode iz organizma, pa se zato može primeniti-

vati kao diuretično sredstvo. Ona pojačava aktivnost fermenta, koji se luče u želudačno-crevni trakt i podstiču probavu hrane. Zbog toga i male količine popijenog urina (30–50 grama) poboljšavaju probavne sposobnosti organizma.

Mokraćevina daje izvanredne efekte protiv tumora. Za lečenje tumora prvi je predložio mokraćevinu A. T. Kačugin. U laboratoriji za biološka ispitivanja Akademije medicinskih nauka (AMN) bivšeg SSSR-a G. P. Belikov, magistar medicinskih nauka, uspešno je potvrdio protitumorsko, protivvirusno i protivmikrobno dejstvo preparata na bazi mokraćevine – semikarbazida.

Džon Armstrong je preporučivao da se pri gladovanju pije sav dnevni urin i da se njime masira telo. Kao rezultat primene sličnog metoda izlečeno je mnogo ljudi koji su oboleli od raka.

Slično eteričnim uljima, eterično-sumporne kiseline, koje spadaju u grupu bezazotnih organskih materija i luče se s urinom, imaju izražena rastvarajuća svojstva. Ukoliko se čovek, uglavnom, hrani svežom biljnom hranom, koja sadrži mnogo sumpornih jedinjenja, njegova mokraćna će bolje rastvarati razno kamenje, nego mokraćna mesojeda.

Neorganske materije urina uglavnom su zastupljene solima natrijuma, kalcijuma, kalijuma, magnezijuma, gvožđa, hlora, fosfora i mnoštva drugih elemenata. Čak i letimično nabranje hemijskih elemenata, koji ulaze u sastav urina, govori o tome, da su to važni elementi za normalnu životnu delatnost organizma. Kao što se ispostavilo, soli urina imaju jaka lekovita svojstva. Kombinacija mikroelemenata u urinu „ponavlja” formulu dobrog tonizujućeg sredstva za organizam. Ali u stvarnosti to „tonizujuće” sredstvo je mnogo lošije od prirodnih soli urina.

Urin ukuvan do jedne četvrtine prvobitne zapremine je koncentrat mikroelemenata prirodnog porekla i po tome daleko prevazilazi sve veštačke preparate. Ako je količina izlučene dnevne mokraćne od 1 do 2 litra, tada se pri ukuvavanju u 500 grama može koncentrisati (bez taloga) 15–25 grama minerala! Takav urin je odlična poliminerarna prihrana organizma preko kože.

Biološki sastavni delovi urina predstavljeni su apsolutno svim materijama, koje se proizvode u organizmu: hormoni, fermenti, vitamini i slično. Od hormona u urinu su otkriveni svi poznati hormoni, ali je koncentracija nekih hormona vrlo slaba. „Pravilnim” odnosom hormona najbolje je zasićen urin mladih zdravih ljudi.

Ukoliko se uporedi urin ljudi različite starosti, dobija se sledeća slika: urin dece do polnog uzrasta (12–14 godina) sadrži malo polnih hormona, ali ima veliku količinu imunih tela i jak energetski potencijal; urin ljudi srednjeg uzrasta – od polne zrelosti do 35 godina starosti – izbalansiran je prema dva parametra: imuna tela i polni hormoni, sa srednjim energetskim potencijalom; urin ljudi starijih od 35 godina osiromašen je imunim telima, ali je zasićen polnim hormonima; posle klimaksa sastav urina se menja – on postaje siromašniji: u njemu je malo imunih tela, polnih hormona i slab je energetski potencijal.

Od drugih materija, koje su naučnici otkrili u urinu, istaknimo sledeće: eritropoetin – stimuliše stvaranje krvi u koštanoj srži, a proizvode ga bubrezi; ferment urokinaza – podstiče dotok krvi do srca, podseća na dejstvo nitroglicerina i rastvara ugruške (trombe) krvi; kortizon – jako protivupalno, anti-alergijsko i antitoksično sredstvo. Vitamini, koji se nalaze u organizmu, u urinu su zastupljeni kao „komadići” ili u malim koncentracijama.

Materije, koje se javljaju u organizmu za vreme bolesti. Pri bilo kojem odstupanju od normale (za vreme bolesti itd.) organizam počinje sam da koriguje svoje stanje s ciljem njegovog normalizovanja. U tom periodu u organizmu se javljaju materije i energija, koji podstiču ozdravljenje, a kojih nema u zdravom organizmu. Ukoliko se u našem organizmu nalazi i „seme” još ne ispoljenih oboljenja, urin stvara takve uslove da se to „seme” brzo ispolji i izbacuje ga iz organizma. Usled toga u organizmu se odvija proces imunizacije protiv te bolesti, koja je u datom trenutku prisutna u organizmu. Taj proces se ispoljava različito: od blage slabosti, poremećaja stolice, do teških kriznih stanja, koja traju po 2–3 meseca. To je najdragocenije svojstvo urina, kada se za sličnu imunizaciju koristi vlastita sna-

ga organizma, a ne strani materijal koji zagađuje organizam. Kao što vidimo, svaki organizam sam stvara materije, koje su mu potrebne za ozdravljenje.

Kod bilo kog patološkog procesa u organizmu, zajedno sa mokraćom luče se i produkti tog procesa: energija bolesti, materije koje je organizam sam stvorio za borbu protiv bolesti, izumrle ćelije, gnoj i mnogo drugog. U homeopatiji postoji specijalna faza lečenja nozodima. S tim ciljem u organizam se unose jako razređeni (u mikro količinama) direktni uzročnici bolesti: toksini, patološki izobličeno tkivo i druge lučevine organizma. Polazeći od zakona sličnosti, te materije se mogu koristiti za lečenje oboljenja, koja im odgovaraju. Lekovi takvog tipa nazivaju se nozodi.

Terapija nozodima ima svoje prednosti, a i nedostatke. Nedostaci su u tome, što su nozodi po nivou dejstva jedan stepen ispod homeopatskih. Prednosti su u tome, što je izbor potrebnog leka dosta prostiji od izbora homeopatskog sredstva. Ukoliko bolesnik boluje od adenoma prostate, uzima se nozod adenoma prostate. Čovečji urin zasićen je svim nozodima, koje stvaraju bolesti, i zato je odličan lekoviti materijal, kojeg nam je podarila Priroda za lečenje. Sa te tačke gledišta urinoterapija je opravdana kod većine oboljenja i predstavlja najsavremeniji način lečenja.

Za vreme teškog oboljenja u čovečjem organizmu dolazi do pojačanog raspadanja tkiva i izbacivanja tog tkiva iz organizma. Akademik L. S. Štern smatra, da su ti metaboli (raspadnute materije) „komadići” molekula belančevina, hormona, fermenata itd. i mogu biti građevinski materijal, kao i uzročnici i regulatori životnog procesa! Akademik V. P. Filatov otišao je još dalje, tvrdeći, da se organizam, kada organizam teško oboli, štiti svim njemu dostupnim sredstvima, mobilišući za borbu protiv bolesti sve zaštitne sile. U prvom redu – energetske. Rezultat te krajnje mobilizacije u organizmu je da se stvaraju materije koje u sebi ne sadrže belančevine – biogeni stimulatori, koji deluju na ceo organizam, na sve njegove funkcije istovremeno, a ne na pojedinačna tkiva. To je kasnije A. P. Filatov dokazao i u praksi. Lečenje nozo-

dima, biogenim stimulatorima, metabolitima (to je sve idealno komponovano u našem urinu) daje zapanjujuće rezultate.

Dakle, na račun čega urin deluje na organizam i kakvi su njegovi lekoviti efekti?

Efekat čuvanja energije primenom urina javlja se usled toga, što je urin:

- ◇ tečnost, koja je strukturirana i zasićena energijom;
- ◇ tečnost, koja se sastoji od određenih izomera vode;
- ◇ luminiscentna tečnost;
- ◇ tečnost, koja sadrži metabolite (raspadnute materije);
- ◇ tečnost zasićena raznim solima;

Lekoviti efekti primene urina nastaju od sledećih osobina urina:

- ☛ urin ima kiselu reakciju;
- ☛ urin sadrži biogene stimulatore;
- ☛ urin sadrži mokraćevinu (ureu);
- ☛ urin ima imuna i antibakterijska svojstva;
- ☛ ispoljava polihormonalno dejstvo;
- ☛ sadrži energiju i informaciju o konkretnim oboljenjima organizma;
- ☛ urin je univerzalni nozodni lek;
- ☛ metaboliti urina su uzročnici i regulatori životnih procesa.

Zaključak se sam nameće: urin efikasno deluje na organizam bolesnog i zdravog čoveka.

Vrste urina i njihove osobine

Važna osobina primene urina je u tome, što postoje mnoge vrste urina i svaka ima, pored opštih, samo svoja svojstva, a shodno tome i odgovarajući uticaj na organizam.

Vrste urina su:

- ☛ Prvi, srednji i poslednji deo mlaza urina pri mokrenju.

- ☛ Parni i neparni broj gutljaja urina.
- ☛ Jutarnji, dnevni, večernji i noćni urin.
- ☛ Sveže izlučen, ohlađen, stari, veoma stari, ukuvani, zamrznuti, zasićen raznim materijama i aktivirani urin.
- ☛ Urin novorođenčeta, dečji, muški i ženski, trudnica, ljudi zrelog doba, starački urin.

Na kvalitet i sastav urina utiče ishrana i emocionalno stanje.

Prvi, srednji i poslednji deo mlaza urina. Postoji određeni oblik energije koji stalno „pothranjuje” program razvoja većeg organizma i održava ga u stabilnom stanju. A. I. Vejnik je taj program nazvao „energijom vremena” (hronalnom energijom). U suštini, to je individualni potencijal životne snage čoveka. Svaki čovek ima strogo određenu količinu te snage. Gubitkom životne snage čovek počinje da stari.

U mokraćnoj bešici životna energija se, odbijajući se od zidova bešike, koncentriše u centru. Zato je centralni deo urina, koji se nalazi u mokraćnoj bešici, najviše zasićen životnom energijom, koja je odgovorna za zdravlje i dužinu života čoveka. Gubeći tu energiju, samim tim gubimo i život, ali ukoliko budemo vraćali tu energiju (pijenjem urina ili masažom), samim tim produžićemo sebi život. Pijenje srednjeg mlaza urina drevni ljudi su nazivali „tehnikom, koja donosi uspeh”.

U prvom i poslednjem mlazu urina sadrži se malo životne energije. Još više, u njima mogu da se sadrže štetne energije, koje su izbačene iz centra bešike napolje.

Parni i neparni broj gutljaja urina. Urin treba piti naskap ili piti neparni broj gutljaja. To je potrebno zbog toga, da bi se sačuvala interferencija (talasni efekat). Suština interferencije sastoji se u tome, što se dva jednaka talasa nailazeći jedan na drugog, mogu da se međusobno neutrališu ili pojačaju. U prvom slučaju efekat primene urina biće ravan nuli, a u drugom – pojačan. Ukoliko čovek pije urin i prekida, sledeći gutljaji usled interferencije mogu međusobno da se neutrališu, a ukoliko pije naskap – nema nikakve neutralizacije.

Efekat interferencije i preporuke da se pije neparan broj gutljaja koriste lekari-inovatori Sarčuk, Zubova pri punjenju vode energijom (u specijalnoj aparaturi zrače vodu sa određenim zracima).

Jutarnji, dnevni, večernji i noćni urin. U zavisnosti od vremena dana mlaz urina ima različite osobine.

- ◇ Od 3 do 15 sati u našem organizmu preovladava kisela faza, a od 15 do 3 (prema lokalnom vremenu) – alkalna. Ukoliko se koristi prva mokraća, ona bolje zarasta rane, resorbuje tumore, normalizuje unutrašnju sredinu organizmu. Zato je kod navedenih poremećaja bolje koristiti tu vrstu mokraće.
- ◇ Jutarnja mokraća je najkorisnija jer je zasićena hormonima. Dva sata pre buđenja aktivira se hipotalamus, za njim hipofiza, pa zatim sve ostale žlezde. Na primer, vrhunac sekrecije glukokortikoida u nadbubrežnoj žlezdi, aktivnost štitaste žlezde i pankreasa (gušterače) najveća je u rane jutarnje časove. Eto zašto je jutarnja mokraća najkorisnija. Nikada ne propustajte priliku da upotrebite taj „hormonalni koktel”. Taj urin posebno je dobar za upotrebu kod ženskih oboljenja (pijenje, tamponi), jer on ublažava bolove i bolje zarasta povredene sluzokože polnih organa.

Jutarnji urin je kontraindikativan (zabranjen) kod nekih vrsta tumora, izazvanih suvišnom produkcijom hormona u organizmu.

- ◇ U drugoj polovini dana i uveče mokraća je zasićena hranljivim materijama, produktima dnevnog metabolizma. Ona se može koristiti kao hranljivi produkt. Uveče se luči mokraća bolesti: nju treba koristiti rano ujutro (neparan broj gutljaja) za vlastito lečenje.
- ◇ Aktivnost bubrega je promenljiva tokom dana. Tako, u jutarnjim i dnevnim satima bubrezi luče vodu, elektrolite,

produkte azotne razmene; noću – titronove kiseline, amonijak, jone vodonika. Ta činjenica još jednom ukazuje na to, da za zakiseljavanje organizma bolje odgovara noćni urin, koji se uglavnom izbacuje odmah posle sna. Noćni urin, koji se izbacuje odmah posle buđenja, je najkorisniji u svakom pogledu. Zato ga koristite u svim slučajevima: kod oboljenja, kao sredstvo za jačanje organizma i slično.

- ◇ Zbog toga, što se u našem organizmu naizmenično smanjuje aktivnost organa, to se odražava na kvantitet i kvalitet sadržaja materija u urinu. Na primer, ukoliko je aktivna jetra (od 23 do 1 sat), u to vreme u urinu će biti više materija koje proizvodi jetra, njenih metabolita; ukoliko je aktivan pankreas (od 9 do 11 sati), tada će biti više njegovih produkata i metabolita. Zato je radi normalizacije funkcije nekog organa potrebno znati vreme njegovog funkcionisanja, u to vreme skupiti urin, aktivirati ga (na primer, držati ga izvesno vreme na tamnom i hladnom mestu ili ga dovesti do ključanja i naglo ohladiti) i upotrebljavati u vreme najveće aktivnosti tog organa. Na primer, boli vas želudac. Vreme njegove najveće aktivnosti je od 7 do 9 sati. Skupljate mokraću koja se izlučila u to vreme, stavljate je u frižider na temperaturu +2 do -4⁰ C i ostavljate da tu odstoji 3–4 dana, a zatim je upotrebljavate (podgrejanu do temperature oko 37⁰ C) s ciljem lečenja želuca od 7 do 9 sati. Tako se može postupati sa svakim organom.

Sveže izlučeni, odstajali, stari, veoma stari, ukuvani, zamrznuti, ohlađeni, zasićen raznim materijama i aktivirani urin. U urinu koji je tek izlučen iz organizma počinju da se odvijaju specifični procesi, koji vremenom jako menjaju njegova svojstva.

Sveže izlučeni urin koristi se odmah po izbacivanju iz organizma. Postoje dve vrste takvog urina: urin zdravog i bolesnog čoveka. Zdravom čoveku preporučuje se da upotrebljava

taj urin radi profilakse, održavanja hormonalnog balansa na stabilnom nivou i s ciljem ekonomije energetskih i materijalnih resursa organizma. Bolesnom – kao univerzalan lek.

Odstajali urin. Pri hlađenju urin gubi niz svojstava, što izaziva gubitak životne snage, toplote, tečnokristalne strukture itd. Rezultat je da urin gubi i niz korisnih svojstava.

Odstojalim se smatra urin koji je odstojao malo više od jednog sata posle izbacivanja iz organizma. U njemu se postepeno gubi životna snaga. U prvom redu gubi se svetlucanje (fluorescencija) i unutrašnja struktura se menja. Ukoliko se koristi takav urin (pije, primenjuje za masažu itd.) on će prvo prema sebi „privlačiti” energiju organizma s ciljem obnavljanja primarnog svetlucanja i strukture.

Odstojali urin može se i treba ga prikupljati radi ukuvavanja.

Veoma stari urin. Pojava mirisa amonijaka u urinu je znak rastvaranja belančevina u njemu i promene kisele pH na alkalnu. Ukoliko se na takav urin primeni stav profesora V. P. Filatova o biogenim stimulatorima, tada imamo posla sa lekovitom tečnošću. Ja ga ne preporučujem piti, jer može izazvati opekotine na sluzokoži jednjaka i želuca.

V. P. Filatov polazi od stava, da sva tkiva i organi ne umiru istovremeno. U nekim tkivima i organima, koji produžavaju da žive, iako je organizam u celini mrtav, pod uticajem krajnje nepovoljnih uslova stvaraju se neke visokoaktivne „materije otpora”, koje su kasnije nazvane biogenim stimulatorima. Zapamtite, biogeni stimulatori ne deluju na jedan organ ili funkciju, već odmah i snažno na ceo organizam.

U urinu koji se razlaže stvaraju se krajnje nepovoljni uslovi, pri kojima se stvaraju biogeni stimulatori. Moguće je, da će maksimum pojave tih biogenih stimulatora u urinu biti od 3. do 7. dana na temperaturi 20° C. Tu osobinu veoma starog urina je uočio i praktično koristio Armstrong, navodeći u svojoj knjizi *Živa voda* da „za masažu i utrljavanje najviše odgovara stara mokraća ili stara pomešana sa svežom”.

Veoma stari urin može se primenjivati spolja kao sredstvo za jačanje i stimulisanje organizma, na račun njegove promene

pH sa slabokiselog na alkalni, za rastvaranje raznih taloga kiselog porekla. Oštar miris amonijaka podstiče otvaranje pora na koži i bolje prodiranje urina u čovečji organizam. Dopunski, kao što su pokazali rezultati istraživanja naučnika, miris amonijaka može stimulisati radnu sposobnost čoveka. Setimo se preporuka drevnih lekara, da je sličan urin (sa mirisom amonijaka) dobro koristiti za detoksikaciju – izbacivanje toksina iz organizma, uništavanje glista, za čišćenje krvnih sudova, otklanjanje zapušnja, otkidanja trulog tkiva, a sam miris amonijaka služi kao sredstvo za izbacivanje toksina. Rezultat je da se organizam čisti.

Nekoliko načina primene veoma starog urina

- ⚙ *Za čišćenje debelog creva od prljavštine i parazita.* Primenjivati klistire sa jednim litrom starog urina, sa blagim mirisom amonijaka. Urin treba da je odstojao najviše 2–3 dana na temperaturi 20° C. Urin sa jakim mirisom ne odgovara – može izazvati opekotine na sluzokoži debelog creva.
- ⚙ *Za čišćenje krvnih sudova i odstranjivanje čepova.* Stavljati obloge od stare mokraće. Ona se može koristiti za čišćenje rana i drugih površina na telu stavljenjem obloga na obolela (povređena) mesta. Prvo treba primeniti urin sa blagim mirisom amonijaka, a zatim prema stepenu privikavanja – sa jačim mirisom.
- ⚙ *Za rastvaranje taloga soli* takođe stavljati obloge. Što se so duže taložila, time treba primenjivati urin sa što jačim mirisom. Da se ne bi izazvale opekotine, kožu prethodno treba namazati tankim slojem maslinovog ili suncokretovog ulja.

Diuretik – urin ukuvan do jedne četvrtine prvobitne zapremine. U drevnom indijskom tekstu *Šivambukalpa* preporučuje se korišćenje ukuvanog urina. Ja sam ga nazvao diuretik povodom njegovog ponovnog otkrića posle nekoliko hiljada godina. Diuretik se dobija na sledeći način: u emajliranu, staklenu,

ali ne metalnu posudu sipati 400 grama bilo kog urina (svež, stari, dečji, pomešani itd.), staviti na vatru i kuvati sve dotle, dok ne ostane 100 grama i to je diuretik. Možete uzeti litar, dva itd. urina, ali pri ukuvavanju treba da ostane jedna četvrtina prvobitne zapremine. Napominjem, najkvalitetniji diuretik se dobija od urina sakupljenog tokom dana, a još bolje – ukoliko je to urin deteta do 5 godina starosti.

Razmotrimo sada šta se dešava sa urinom za vreme ukuvavanja.

- ◇ Prema teoriji V. P. Filatova, biogeni stimulatori stvaraju se u organskoj materiji pod uticajem krajnje nepovoljnih uslova. Kuvanjem urina upravo se stvaraju takvi uslovi, usled čega se u njemu stvaraju biogeni stimulatori, pri čemu u većim količinama, nego u vrlo starom urinu. Ispod jedne četvrtine prvobitne zapremine urin se ne sme ukuvavati, jer njegova unutrašnja struktura poprima svojstva sapuna. Preporuka Armstronga da se mokraćna ne sme kuvati, po mom mišljenju, nije tačna. Ukuvani urin ostaje kisela tečnost.
- ◇ Diuretik je veoma koncentrovan, ali je prirodni slani rastvor. Zato je njegovo dejstvo nekoliko puta jače od običnog urina. Njegova „sila izvlačenja” je takva, da on pri klistiranju ne čisti samo sluzokožu debelog creva, već i čitavu trbušnu duplju.

Diuretik usled osmoze usisava i zadržava u sebi šljaku (nečistoće), vodu, sluz, parazite, ali pri tom ništa ne nadražuje, već obrnuto, pomaže da se obnovi. Rasterećuje se čitav sistem za lučenje. Efekat unutrašnje i spoljašnje primene diuretika zapanjuje.

Diuretik menja svoj ukus i boju. Kod običnog čoveka on je veoma gorak, a gorak ukus ima posebna svojstva da „otkida”. To se ispoljava u tome, što pri kontaktu diuretika, na primer, sa polipima u debelom crevu, želucu, tumorima itd., ćelije tih parazitnih degeneracija odumiru i odvajaju se, a paraziti izlaze

napolje. Kod mnogih ljudi posle prvih terapija klistiranja izlaze gliste, polipi i drugo, koje ne uznemiravaju klistiri po Yokeru, sa rusom i drugim ingredijentima.

Diuretik se može i piti, ali se pri tom mora strogo voditi računa o ishrani. Ukoliko je čovek svesno izmeni i bude jeo kaše, voće (suvo voće zimi), povrće (bareno zimi), med, čajeve od trava, orahe, bobove (pasulj, grašak itd.), u njegovom urinu biće minimalan sadržaj soli. Takav urin pri ukuvavanju nema gorak ukus i sadrži malo soli. Ukus diuretika malo podseća na prženi, boje meda, a miris je svež, prijatan i podseća na balzam (kao tamjan). On stimuliše rad srca, a obzirom da ima zlatnu boju deluje na „tamnu” patološku energiju i izbacuje je iz organizma. Diuretik zapanjuje svojim lekovitim svojstvima.

Zamrznuti urin. Pored ukuvavanja, urin se može koncentrovati i zamrzavanjem. Zamrzavanje mokraćne vrši se u komori za zamrzavanje u frižideru ili u zamrzivaču. U komoru za zamrzavanje (zamrzivač) stavlja se posuda sa prikupljenom mokraćom i zamrzava se sve dotle, dok u njoj ne ostane pola, jedna trećina ili jedna četvrtina tečnosti, a ostatak se pretvori u led. Da se u komori (zamrzivaču) ne bi osećao miris mokraćne, posuda se može prekriti celofanom i dobro zavezati.

Rezultat zamrzavanja je led. Koncentracija mokraćne biće dovoljna ukoliko se zamrzne od pola do tri četvrtine tečnosti. Led se baca, a preostali tečni deo, zasićen mineralima, organskim materijama, posebnim kristalima je koncentrovani deo mokraćne. Ona se može čuvati u frižideru duže vremena. Na nultoj temperaturi ona se može čuvati neograničeno.

Kakve su pozitivne strane zamrzavanja mokraćne? Procesom koncentrovanja mokraćne lakše je upravljati i zahteva manje rada. Gubi se miris, koji razdražuje ljude oko vas. Za vreme zamrzavanja pod uticajem hladnoće stvaraju se biološki aktivne materije. I što je najvažnije – ne uništavaju se prirodne materije, koje se nalaze u mokraćni, kao što se dešava za vreme ukuvavanja usled dugog ključanja. Sve materije u zamrznutoj mokraćni ostaju nepromenjene i samo se povećava njihova koncentracija. To je velika prednost, što takvu mokraćni čini veoma lekovitom.

Zamrznuta mokraća može se primenjivati na razne načine i u različite svrhe. Za smanjivanje i normalizaciju telesne temperature ona se koristi u hladnom stanju stavljanjem obloga i pijenjem. U svim ostalim slučajevima ona se podgreva i kao takva primenjuje. Ne preporučuje se podgrejavanje je iznad 40–50° C – počinju da se raspadaju prirodne materije. Zamrzavanjem dečje mokraće (od rođenja do 10 godina), mokraće trudnica (do 3–5 meseci trudnoće, pa i više) i jednostavno zdravih ljudi, mogu se pripremati „lekoviti hormonalni kokteli”. Što je dete mlađe, manje meseci trudnoće, jače je izražen efekat podmlađivanja na organizam starijeg čoveka.

Obladeni urin. Ako se sveže izlučen urin drži na hladnom (–3, –4° C) i tamnom mestu, tada se u njemu pod uticajem nepovoljnih uslova, takode, stvaraju biološki aktivne materije. Prema tome, to je treća varijanta dobijanja biološki aktivnih materija iz urina, ali je najbolja od njih – ukuvavanje urina.

Urin zasićen raznim materijama. Iz drevnih izvora (Šivambukalpa, Ajurveda, Čud-ši) do nas su doprli podaci o tome, da se kvalitet urina može znatno poboljšati dodavanjem raznih materija u njega. Rezultat toga je da se mogu pojačavati neka od svojstava urina i samim tim efikasnije delovati na jednu ili drugu funkciju organizma. Na primer, ukuvavanje urina sa parčetom dragocenog metala dopunski ga zasićuje atomima zlata, srebra itd., što pojačava njegova specifična svojstva. Na primer, „zlatni pesak leči oboljenja bubrega i enurezu (zadržku mokraće)”. Način primene urina oplemenjenog zlatom je sledeći: pri ukuvavanju urina u njega staviti neki zlatni predmet. Takav urin primenjuje se u vidu obloga kod bubrežnih oboljenja.

Dodavanjem u urin različitih trava i njihovih smesa omogućava da se dopunski poveća sastav mikroelemenata u diuretik, što odgovara za zasićivanje organizma mikroelementima. Na primer, pri ukuvavanju urina u posudu sa urinom stavite dve kafene kašičice suvog morskog kupusa. Takav urin koristi se u vidu obloga za „pothranjivanje” organizma mineralima. Urin se može dodati i u vodu za kupku radi podmlađivanja organizma.

Kada se urin pomeša sa medom ili šećerom, menja se njegov ukus i neupućen čovek, upotrebljavajući takav urin, misli da pije „originalni”, prijatan po ukusu čaj od trava. Takav „čaj” od mokraće može se koristiti za stimulisanje fizičke i umne radne sposobnosti, kao i za privikavanje na urin kada se počinje piti, za lečenje dece itd.

Aktivirani urin. Propuštajući urin kroz magnetotron, mi ga samim tim punimo energijom, usled čega on postaje aktivniji. Ukoliko bilo koji urin dovedemo do ključanja, on tada menja svoju unutrašnju strukturu, da bi kroz sebe propustio veliki tok toplotne energije. Da bi se ta struktura zadržala, a zatim njena povećana energija iskoristila za jačanje organizma, urin treba, posle dovođenja u stanje ključanja, naglo ohladiti (na primer, ispod protočne vode). Rezultat takvog naglog hlađenja je da se stečena super struktura „zamrzava” i možete je posle toga koristiti. Takav urin treba primeniti odmah posle hlađenja (do temperature oko 36–37° C), inače će se struktura brzo raspasti. Lekovitost aktiviranog urina je nekoliko puta jača i, za razliku od namagnetisanog, može se stalno primenjivati.

Namagnetisani urin najbolje je koristiti za spoljašnju upotrebu, za kupke, s ciljem povećanja opšte energije organizma. To posebno dobro odgovara u slučajevima kada su ljudi nepokretni, dehidrirani – on izjednačava opšti potencijal organizma.

Naglo obladen svež urin koristi se za redovno pijenje i stavljanje obloga kod različitih oboljenja i poremećaja u organizmu.

Mogu se kombinovati razne vrste urina, što povećava dejstvo takvog urina na organizam. Na primer, ukuvali ste urin do jedne četvrtine prvobitne zapremine, naglo ohladili, odmah propustili kroz magnetotron, natopili njime pamučnu tkaninu i stavili oblogu. Takav urin možete naliti u termos, u kome takav urin duže vremena zadržava super strukturu, i koristiti ga po potrebi za obloge.

Urin novorođenčeta, dečji, muški i ženski, trudnica, ljudi zrelog doba, starački urin.

Urin novorođenčeta. Reakcija urina novorođenčadi u prvim danima života je jako kisela. Veći deo azota, koji se izlučuje s urinom, izlučuje se u vidu mokraćevine.

Pored toga, mokraća novorođenčadi zasićena je informacijama životnih procesa koji se brzo odvijaju. Te osobine mokraćevine novorođenčadi dobro je iskoristiti za sprečavanje procesa truljenja i vrenja, kada je unutrašnja sredina organizma pretežno alkalna i organizam živ trune. Starački miris je spoljašnji simptom tog truljenja. Osobama sa takvim mirisom tela preporučuje se da piju mokraću novorođenčadi, a osobe koje boluju od disbakterioze debelog creva i drugih poremećaja da se klistiraju tom mokraćom.

Urin novorođenčeta odlično pomaže kod gnojnih rana, koje dugo ne zarastaju, gangrene i drugih sličnih oboljenja. Zahvaljujući tome, što ta mokraća sadrži mnogo mokraćevine (uree), ona se može koristiti kao prirodni diuretik za odstranjivanje viška tečnosti iz organizma, za smanjenje pritiska cerebro-spinalne tečnosti, unutrašnjeg lobanjskog i očnog pritiska, za lečenje bubrega (posebno ako su prisutne razne infekcije); za pojačanje probavnih procesa, sprečavanje raznih infektivnih oboljenja; rastvaranje tromba u krvi, sprečavanje i smanjivanje zgrušavanja krvi, a može se primenjivati i u onkologiji (piti i stavljati obloge).

Dečji urin. Njegovo glavno preimućstvo (urin deteta od jednog meseca do 12–13 godina) je zasićenost imunim telima i programom razvoja.

Sistem imuniteta ima centralne i periferne organe. U centralne organe spadaju koštana srž i viljuškasta žlezda (timus), a u periferne – slezina, limfni čvorovi i limfno tkivo želudačno-crevnog trakta.

U starosti se masa timusa smanjuje za 90%, a slezine – za 50%, što ukazuje na prelazak organizma sa materijalno-immune zaštite na zaštitu spoljašnjih manifestacija – energetsku. Kod odraslog čoveka funkcija imuniteta u koštanoj srži i limfnim

čvorovima postepeno slabi zbog zagađenosti organizma. Da bi zaštita spoljašnjih manifestacija bila kvalitetna, potrebno je voditi aktivan način života, kontrolisati svakidašnju svest i ne dozvoliti stresove. To retko ko radi, pa je zato kod retkih ljudi organizam dobro zaštićen od raznih infekcija i virusa.

Čovek koji želi da se izleči od infektivnih, virusnih i tumorskih oboljenja, uporedo sa pijenjem dečjeg urina, radi podizanja imuniteta, treba da čisti vlastiti organizam na ćelijskom nivou, koristeći gladovanje na urinu, ovladavanje svojim osećanjima, umom, da se pravilno hrani i da vodi aktivni način života. Kao dopunsko sredstvo za povećanje imuniteta može se koristiti svež dečji urin za obloge i masaže (utrlljavanje).

Muški i ženski urin imaju svoje karakteristične osobine koje, u prvom redu, zavise od količine hormona, kao i od njene „namagnetisanosti” muškim ili ženskim komponentama. Žato se i preporučuje da se kao „urinski donor” koristi čovek istog pola. U ređim slučajevima i za kraće vreme može se koristiti i urin čoveka suprotnog pola. Dečji urin (deteta od jedne do deset godina starosti) zbog malog sadržaja hormona, koji su odgovorni za razliku polova, mogu koristiti osobe suprotnog pola, ali ne duže od 1–3 meseca. Što je dete mlađe – duže se uzimasa urin i obrnuto, što je starije – kraće.

Urin trudnica je posebno koristan i svojevrsan. Na sastav urina i njegova svojstva utiču: rad majčinog organizma, funkcionisanje materice kao organa za rađanje dece, placente i organizma deteta. Takvog unikatnog izbora materija i „zapisanih” funkcija nigde nema.

Ruski lekar A. A. Zamkov dvadesetih godina prošlog stoleća na bazi mokraćevine trudnica (trudnoća do 1,5–2 meseca) napravio je unikatni preparat – gravidan. U vezi s tim čak je stvoren državni Naučno-istraživački institut (NII) za urogravidanoterapiju, na čijem je čelu bio A. A. Zamkov.

Evo kako sam Zamkov opisuje (1929. god.) dobijanje gravidana: „... koristio sam mokraću zdrave trudnice. S tim ciljem kod nje sam prethodno proverio sve dostupne reakcije na tuberkulozu i sifilis, koje su bile negativne. Posle nekih manipulacija

sa mokraćom: filtriranja, zgušnjavanja, hladenja i drugih dobio sam aktivnu tečnost, koja je na mišićima imala određenu jaču reakciju na prisustvo hormona prednjeg dela hipofize. Tu tečnost smo sterilisali, zapakovali u ampule i nazvali „gravidan“.

Za proizvodnju gravidana uzima se jutarnja mokraća trudnica, proverava se da ne sadrži uzročnike raznih oboljenja, a zatim filtrira. Zgušnjavanje i hladenje urina može se uraditi i ukuvavanjem urina do jedne četvrtine prvobitne zapremine. To omogućava da se dobije manja zapremina sa većom koncentracijom i nju treba ohladiti, a zatim izdvojiti talog žuči. Rezultat ukuvavanja je da se dobija sterilizovana tečnost, koja se može sipati u hermetički zatvorene bočice. Te bočice držati 5 dana na temperaturi 37° C. Ukoliko je tečnost zamućena, nju baciti i koristiti drugu. Tako se u domaćim uslovima može pripremiti gravidan, tj. takav isti diuretik, ali od trudnica, i koristiti ga za lečenje.

Prema podacima A. A. Zamkova i drugih, kod primene gravidana dešava se sledeće:

- javlja se bodro raspoloženje, obnavlja ili poboljšava san, jačaju mišići i povećava radna sposobnost, povećava otpornost na uticaj niskih temperatura;
- odstranjuje se polna nemoć kod muškaraca, frigidnost kod žena, krvarenja iz materice i višegodišnja neplodnost;
- prestaju ili slabije ispoljavaju simptomi starosti: slabost, poremećaj u govoru, oticanje donjih ekstremiteta, teže promene u srcu, hemoroidi, slabljenje pamćenja, akutni i predakutni poliartritis, gubitak snage, psihički poremećaji, pogoršanje kvaliteta kože, polna slabost, skleroza (u poslednjem slučaju pozitivni rezultati uočavaju se prema sledećim simptomima: prestanak ili smanjenje gorušice, disfunkcije creva, astme, emfizema pluća, poremećaja vida, kao i poboljšanje rada srca, pamćenja, raspoloženja);
- uspešno lečenje amenoreje, dismenoreje, menoraģije, poremećaja menstrualnog ciklusa, klimakteričnih poremećaja;

- ubrzano zarastanje rana, naglo poboljšanje toka gnojnih i drugih infekcija, poboljšanje rezultata hirurških intervencija, izlečenje pegavog tifusa i akutnih mastoiditisa;
- poboljšanje rezultata lečenja cerebralne arterioskleroze, šizofrenije i ranog stadijuma epilepsije;
- otklanjanje ili slabljenje neuroza sa nizom posledica, uslovljenih alkoholizmom i morfinizmom, otklanjanje ili smanjenje želje za alkoholom ili narkoticima;
- kod starijih hipertrofija prostate uspelo se da oboleli izbegnu operaciju;
- kod raka jednjaka poboljšanje ličnog osećanja i prolaska hrane, ublažavanje ili otklanjanje bolova bez primene narkotika;
- sprečavanje kapsuliranja zloćudnih tumora (nije navedeno kojih) pri eksperimentima na životinjama, smanjenje brzine rasta tumora i produženje života životinja sa kapsuliranim tumorima;
- kod dojenčadi, obolele od rahitisa – povećanje otpornosti na infekciju, ubrzano zarastanje ožiljaka, mladeža, probijanje zuba kroz desni, povećanje tonusa i ubrzanje psihičkog razvoja, otklanjanje fizičkog i psihičkog umora deteta u kasnijem uzrastu;
- manji broj slučajeva izlečenja kod dijabetesa, anurije sa oštećenjem hipofize, bronzane bolesti s poremećajem funkcije nadbubrežnih žlezda i drugo.

Urin ljudi zrelog doba, posebno od 18 do 30 godina, izbalansiran je po energiji i hormonalnom sastavu. Njega je poželjno koristiti za korekciju funkcija čovečjeg organizma u uzrastu od 40 godina i starijem. Za lečenje oboljenja primenjivati samo vlastiti urin (setite se lečenja nozodima). Ukoliko ste se odlučili da koristite urinskog donora za stimulaciju vlastitog organizma, tada birajte mladog, zdravog čoveka istog pola i

vama slične konstitucije. Upoznajte se sa njegovim načinom života, navikama i ishranom. Osetite njegovo raspoloženje prema vama. Upoznajte ga sa situacijom.

Starački urin (zbog toga, što čovek u tom uzrastu živi kao *bespolno biće*, sa smanjenim imunitetom, razbalansiranim hormonalnim funkcijama itd.) najbolje odgovara ljudima tog uzrasta za lečenje vlastitih oboljenja i poremećaja. Drugi ljudi ga mogu koristiti samo u slučaju kada treba hitno aktivirati lučenje mokraćne i slično.

Uticao ishrane i emocionalnog stanja na kvalitet urina. Ishrana kod urinoterapije ima veliki značaj. Autor je za mnoge finese ishrane saznao zahvaljujući tome što redovno upotrebljava vlastiti urin. Naš urin je odličan indikator pojedenih produkata.

Urin je najbolji posle uzimanja prirodnih produkata: povrća, voća, kaša, oraha, meda, čajeva od trava. U ishrani se mogu još upotrebljavati u manjim količinama, pod uslovom pravilne kombinacije, meso, jaja, mleko, krompir, mlad kravlj sir. Od rafiniranih, zasoljenih, neprirodnih produkata i mešovite ishrane dobija se loš urin. Ukoliko se u ishrani upotrebljavaju produkti koji su bogati belančevinama, one se razlažu na mokraćevinu i veću količinu azotnih materija, koje se dalje razlažu do amonijaka, koji urinu daje specifičan miris. Zato je dijeta jedan od veoma važnih faktora, koji određuju ukus i miris urina. Na osnovu vlastitog urina odmah ćete shvatiti kakvim produktima treba da se hranite i kako da ih pravilno upotrebljavate. Bez te povratne veze beskorisno je pričati čoveku o pravilnoj ishrani.

Dobar urin je kada se čovek 2–3 dana uzastopce hrani hlebom od proklijalog zrna bez ikakvih primesa (začina) i povrćem i voćem (ova preporuka se odnosi na toplo godišnje doba, a ne na zimu). Lekovite mogućnosti takvog urina znatno se povećavaju, a on se može koristiti i za lečenje drugih ljudi. Ukoliko takav urin pomešate sa medom, teško da će iko primetiti da je to urin, a ne čaj od trava.

Unikatni urin stvara se za vreme gladovanja. U to vreme organizam prelazi na unutrašnju (endogenu) ishranu, koristeći masno tkivo, belančevine u organizmu, a po stepenu

produžavanja gladovanja – prelazi na sintetiziranje aminokiselina iz ketonskih tela, azota i ugljen-dioksida. Zbog toga, što se pri tom dolazi do jakog odvajanja nečistoća i urin se zasićuje njima, pa pijenjem tog urina (samo dnevnog, delimično dnevnog) još više se podstiče to odvajanje nečistoća i na taj način leče skrivena žarišta infekcija shodno homeopatskom principu – slično deluje na slično. I što gladovanje duže traje, time se organizam bolje oslobađa od taloga nečistoća (šljake) koji se nalaze duboko u organizmu, skoro do koštanog tkiva. Autor je, zahvaljujući samo tom efektu, kada je imao četrdeset godina života postigao gipkost tela, kao kod pravog jogiste. Takav urin je po ukusu sve ljući, oštrij i sve bolje rastvara, leči i isteruje raznu patologiju. Pri tome se on toliko zasićuje šljakom, solima itd. što se izbacuje kroz anus, pa uz to ujedno čisti i debelo crevo prirodnim putem. Međutim, kada se završi dubinsko čišćenje organizma (približno za 20–30 dana gladovanja, pod uslovom da ste dotle očistili debelo crevo i jetru) urin poprima normalne osobine ukusa. Zato se prema ukusu urina može tačno odrediti vreme završetka gladovanja. Taj pokazatelj je strogo individualan.

Uticao urina na emocije. Misli, emocije i raspoloženje ispoljavaju ogroman uticaj na spoljašnje manifestacije života. Na kvantnom nivou od svake misli stvaraju se kvantne fluktuacije, čiji je rezultat stvaranje fizičkih materija. Na primer, strah izaziva lučenje adrenalina, radost izaziva stvaranje endorfina. Sve te materije različito utiču na fiziologiju organizma. Naravno, te materije dospevaju u urin, koji od njih može postati otrovan ili lekovit. Praksa pokazuje, da se od preživljavanja, gneva i drugih negativnih emocija stvaraju štetne materije. Urin zasićen takvim materijama pri ponovnom unošenju u organizam može izazvati trovanje. Radosno raspoloženje zasićuje urin prijatnim materijama, koje pri ponovnom unošenju u organizam deluju kao balzam za telo.

Kada svoju svest usmerite na izlečenje, samim tim u sebi možete proizvesti vlastite lekove za lečenje. Razne voljne orijentacije, lekovite motivacije Sitina (G. N. Sitin. *Živa stvaralačka sila. Pomozi sam sebi*, Moskva, 1990) i slično po-

moći će vam u tome, a urin će pojačati to blagotvorno dejstvo. Otuda proističu i upozorenja: posle nervnih stresova, tuge, mržnje, uvreda itd. ne sme se piti urin. Treba da prođe 1–2 dana od tih događaja.

URINOTERAPIJA U PRAKSI

Put urina kroz čoveći organizam pri oralnoj upotrebi

Dospevajući u usnu duplju urin je dezinfikuje (radi toga mora da ima kiselu reakciju), sprečava truležne procese i leči krajnike. Ukoliko se s njim duže ispira usna duplja i grlo (oko 5 minuta), on jača sluzokožu usta, sprečava karijes zuba i dezinfikuje krajnike. Ukoliko ispiranje traje 30 minuta, urin jača emajl na zubima, jer mikroelementi iz urina prelaze u zube. Takvu terapiju je najbolje primenjivati uveče pred spavanje.

Mnogi ljudi, koji se ozbiljno bave urinoterapijom, koriste urin umesto zubne paste. On ne nadražuje sluzokožu usta, jača zube i dezinfikuje usnu duplju (zubna pasta ili prašak suše i nadražuju).

Ispiranje usta urinom leči koren zuba. Usled efekta „isisavanja“ iz korena zuba izlazi gnoj i druga infekcija, a u njega dospevaju mineralne materije – pothranjivanje korena, čiji je rezultat jačanje zuba.

Kroz jednjak urin dospeva u želudac, pri čemu čisti i jača sluzokožu jednjaka. Urin se u želucu dugo ne zadržava. Usled rastvarajućih i isisavajućih svojstava on čisti želudac od patološke sluzi, a to podstiče i gorki ukus, koji se sadrži u urinu. Usled osmoze urin ispušta tečnost i samim tim ispira sekretorne ćelije želuca i podstiče njihovo bolje funkcionisanje. Obzirom da se u urinu sadrže fermenti, hormoni i protivupalne materije, on podstiče lečenje i jačanje sluzokože. Kisela svojstva urina sprečavaju gnojne procese u želucu, jer je čir na želucu desturktivni (raspadajući) proces, izazvan trulenjem. Ukoliko se pije

urin radikalno se rešavaju svi ti problemi, čime se i objašnjava dobar efekat urina kod lečenja čira na želucu i dvanaestopalačnom crevu. Urin treba da bude malo slan, zbog čega za vreme lečenja iz ishrane treba isključiti kuhinjsku so, više jesti povrće, kaše i piti sveže iscedene sokove.

Delimično razređen urin iz želuca dospeva u dvanaestopalačno crevo i dalje u tanko crevo. Usled osmoze on produžava da ispušta vodu u šupljinu creva i samim tim čisti dvanaestopalačno crevo. To se ispoljava kroz poboljšanje apetita i normalizaciju telesne težine. Urin podstiče normalizaciju mikroflora i samim tim utiče na lečenje upornih disbakterioza i oboljenja uzrokovanih time.

Urin ne dospeva dalje od tankog creva, izuzev u slučajevima kada se koristi u većim količinama. Tada on prolazi kroz ceo želudačno-crevni trakt, izazivajući proliv (kao slani purgativ) i čisti. Međutim, to se uočava samo prvih 1–3 nedelje, a posle toga urin se asimiluje i efekat proterivanja je manje izražen ili potpuno nestaje. Stolica postaje prirodna.

U tankom crevu urin se jako razređuje vodom, po svom osmoznom pritisku izjednačava se sa međutkivnom tečnošću i počinje da se asimiluje. Pri tom treba znati, da se materije i lekovi koji su štetni za organizam zadržavaju na zidovima creva (jer tanko crevo ima i funkciju lučenja) i izbacuju kroz anus. Time se objašnjava efekat čišćenja urina pri njegovom ponovnom unošenju u organizam, iz mutne on se pretvara u bistru tečnost, koja se ponovo izbacuje iz organizma, ali više nije zasićena štetnim materijama, već se izbacuje kao suvišna voda. Štetne materije izbacuju se kroz creva. Asimilujući se u zidove tankog creva urin dospeva u krv. I tu se počinju ispoljavati pozitivna i lekovita svojstva materija, koje su se asimilovale zajedno s urinom. Napominjem, da se urin unešen u organizam ujutro natašte, asimiluje skoro nepromenjen, dok se urin unešen tokom dana menja usled dejstva probavnih fermenta.

Dospevši u krv, urin je razblažuje i čini tečnijom, a pošto sva krv iz želudačno-crevnog trakta dospeva u jetru, to se prvo povoljno dejstvo ispoljava upravo na nju. Jetra se čisti, normalizuju se njene funkcije i žuč postaje manje lepljiva.

Razređivanje žuči uzrokuje da se čvrsti konglomerati, ugrušci, stvoreni u njoj, postepeno rastvaraju i resorbuju. Ukoliko u žučnoj keši postoji kamenje, ono se pod dejstvom vlastitih nozoda postepeno razbija i rastvara. To je jedan od uzroka uspešnog lečenja žutice i kamena u žuči vlastitim urinom.

Prošavši kroz jetru, sastavni delovi urina raznose se krvlju po celom organizmu, ispoljavajući na organizam sledeće pozitivno dejstvo: efekat interferencije na patogena žarišta; regulisanje hormona usled povratne veze sa žlezdama unutrašnje sekrecije; prisustvo rastvarajućih faktora (ferment urokinaza i drugo) koji podstiču rastvaranje tromba u krvi i aterosklerotičnih naslaga na zidovima krvnih sudova; mokraćevina kao prirodni diuretik odstranjuje vodu, koja izaziva oroke; javljajući se kao jedan od faktora koji deluje protiv raka, urin blagovremeno uništava mikro-žarišta tumora i pospešuje njihovu profilaksu; stimuliše rad srca, bubrega i ispoljava najrazličitije dejstvo na organizam, održavajući ga u zdravom stanju.

Kada prođe kroz sva tkiva našeg organizma i ostavi nepotrebno u šupljini creva, ispere creva, očisti ih i stimuliše urin, kao čista i suvišna tečnost, dospeva u bubrege, čisti ih i leči bubrežno tkivo. Posle toga, kao strukturirana voda, zasićena informacijama o našem organizmu, urin se izbacuje napolje.

Ukoliko u čovečjem organizmu postoji upala, izazvana bolešću nekog od organa, tkiva, urin je sprečava svojim kiselim svojstvima, a prisustvom belančevinastih tela podstiče obnavljanje oštećenog tkiva ili organa. Upravo na taj efekat ukazivao je Armstrong, govoreći, da ni jedno lečenje ne podstiče obnavljanje oštećenih organa, osim urinoterapije.

Ukoliko budete pili urin dece, uz navedeno dodajte još efekat imuniteta i podmlađivanja.

Put urina kroz čovečji organizam pri klistiranju

Pošto pri oralnom unošenju urina uglavnom delujemo na gornje delove želudačno-crevnog trakta, tada pri klistiranju de-

lujemo na debelo crevo, ne dirajući tanko crevo. Pijenje i klistiranje daju mogućnost da se deluje na ceo želudačno-crevni trakt.

Urin i njegove vrste (ukuvani do polovine—četrvtine prvobitne zapremine, dečji, aktivirani hladnoćom, zasićen mikroelementima itd.) su najbolje sredstvo za klistiranje. *Prvo*, on odgovara glavnom kriterijumu – bezbednosti, isključena je mogućnost predoziranja. *Drugo*, on dezinfikuje šupljinu debelog creva, ne izaziva razdražujuće efekte na zidovima creva. *Treće*, prirodno normalizuje pH sredinu, uništava se patogena mikroflora debelog creva, ne povređujući normalnu. *Četvrto*, usled osmoze on šupljinu creva ubacuje vodu, čisteći zidove debelog creva. *Peto*, svojim protivupalnim svojstvima urin odlično obnavlja sluzokožu, oštećenu od kolitisa i drugih oboljenja. *Šesto*, izbacuje radikalno, ali blago sve parazite, koji žive u debelom crevu. *Sedmo*, kada se rastereti debelo crevo i normalizuje njegova funkcija, poboljšava se energija organizma, imuna zaštita i kvalitet života.

Put urina kroz čovečji organizam pri ukapavanju u nos

Ispiranje nosne duplje usmrkavanjem urina kroz nos i ispljuvavanjem kroz usta je veoma jako lekovito sredstvo. U nosnoj šupljini nalazi se obilje nervnih završetaka, koji obezbeđuju refleksnu vezu sluzokože nosa sa svim organima. Nadražaj radnih delova sluzokože nosa ispoljava uticaj kako na funkcije pojedinih organa i sistema, tako i na ceo organizam.

Kako ispirati nosnu duplju (savet čitaoca). „Sada ispiram nosnu duplju urinom (odlično pomaže kod kijavice). Hoću da razmenim svoja iskustva u ispiranju nosne duplje kod male dece. U dečju posudu za nuždu (nošu) sakupiti dečju mokraću i sa njom prvo isprati jednu nozdrvu deteta, vodeći računa da dete ne guta mokraću, zbog čega odmah pritisnuti jezik deteta i malo mu isprati grlo. Sva sluz izlazi napolje (isto uraditi i sa drugom nozdrvom). Da bi što bolje isprali maksilarne sinuse, pre ispiranja nosa, treba nagnuti glavu deteta u stranu i isprati. Efekat ćete sami videti. Mi smo se tako lečili od bronhitisa, svi su se čudili, kako smo za nedelju dana uspevali da se

izlečimo. Da bi sluz izlazila iz grudi deteta, pre nego se nos ispere urinom treba kašičicom pritisnuti na koren jezika deteta, dete će podignuti sluz, a mokraćna će ga izbaciti. Svekrva je na taj način izlečila svekra od bronhijalne astme. On je od rođenja pobolevao od bronhitisa, a kada je imao dve godine otkazalo mu je jedno plućno krilo. Svekrva kaže, kada mu je prvi put počela da čisti nosnu duplju, da su ispadali crnozeleni ugrušci. Ona to tada nije radila sa urinom, već sa rastvorom soli i sode bikarbona. Tada nije znala za urinoterapiju. To je bilo pre 18 godina. O urinoterapiji joj je rekla medicinska sestra”.

Receptori mirisa, koji se nalaze unosnoj duplji, tesno su povezani sa hipotalamusom, koji zajedno sa hipofizom kontroliše rad većine žlezda unutrašnje sekrecije. Kada uvlačimo urin u nosnu duplju, sa svim materijama koje se sadrže u njemu, te materije nadražuju ćelije mirisa i sluzokožu nosa. To deluje na hipofizu. Osim toga, materije koje se nalaze u urinu sposobne su da prodiru u mozak kroz rešetkastu kost i ispoljavaju svoje direktno dejstvo na mozak. To dejstvo rasprostire se na ceo organizam po lancu: hipotalamus – hipofiza – endokrine ćelije – žlezde – ćelije organizma. Tako se ostvaruje udvojena povratna sprega, koja preko urina podstiče izjednačavanje i koordinaciju funkcija organizma, njegove unutrašnje sredine, to jest izlečenje i ozdravljenje organizma.

Put urina kroz čovečji organizam pri unošenju preko kože

Pri nanošenju na kožu urin se upija u nju i bez promene strukture dospeva u organizam. To je najprirodniji put unošenja urina u organizam i uz to daje najbolje rezultate.

Ruski lekari A. A. Zamkov i F. S. Hanenja preporučivali su da gravidan i sterilisani urin unose pod kožu. Poznavajući veliku upijajuću sposobnost kože, u organizam se mogu, običnim utrljavanjem urina, unositi „konjske doze” urina, koje su mnogo puta veće od doza unesenih špricom (obično od 2 do 3 cm³).

Od kojeg uzrasta se može primenjivati urinoterapija i kome najviše pomaže? Svaki čovek „pojačano praktikuje” urinoterapiju u prvih 9 meseci svog života. Prema tome, ta praksa se može obnoviti u svakom uzrastu. Nemojte zauzimati čvrst stav da morate piti mokraćnu, primenjujte je na koži – stavljajte obloge, kupke sa njom, mažite kožu sa njom, utrljavajte je i masirajte se sa njom. Ko može i želi da je pije dovoljno je da je pije samo jednom dnevno i to ujutro po 50–100 grama.

Urinoterapija (preko kože) najbolje pomaže ljudima kod kojih je oslabila energija organizma, a unutrašnja sredina organizma podvrgnuta truležnim procesima. To se posebno često dešava u starijem i staračkom dobu. Zato i pijenje urina u tim slučajevima daje veoma zadivljujuće rezultate.

Načini korišćenja urina klistiranjem

Čišćenje debelog creva. Terapije klistiranja najbolje je početi sa vlastitim urinom, podgrevajući ga pre upotrebe, a stari urin prokuvati i ohladiti do temperature 37° C. S obzirom na efikasnost sličnih klistiranja doza je mala – od 500 do 1000 grama urina za jednu terapiju. Dalje, posle 10–15 terapija, koje se rade svakog drugog dana (posle pražnjenja creva), poželjno je uraditi isto toliko klistira sa ukuvanim urinom. U zavisnosti od toga kako podnosite ukuvani urin klistiri se mogu uraditi sa urinom ukuvanim do jedne polovine ili četvrtine. Dozu postepeno povećavati od 50 do 500 grama, dodajući svake sledeće terapije po 50–100 gram. Kada dostignete do 500 grama, počnite postepeno da smanjujete dozu. Posle jedne završene kure klistiranje treba primenjivati u zavisnosti od ličnog osećanja.

Urin se može, pre upotrebe, zasititi solima i mikroelementima, na primer, iz morskog kupusa. Radi toga se pri ukuvavanju u urin sipa jedna supena kašika suvog morskog kupusa ili se dodaje čaj od trava (što je raznovrsnija smesa trava, tim bolje). Takav urin bolje se održava i ima drugi miris.

Specifična ispiranja za žene. Urin efikasno utiče na žensku polnu sferu. Razna špricanja i orošavanja vagine urinom, kao i

tamponi natopljeni urinom pomažu da se obnovi sluzokoža i da se izleče mnoga ženska oboljenja. Radi toga treba redovno ispirati polne organe svežim ili ukuvanim urinom pomoću gumene kruške (irigatora). Dalje tu terapiju treba primenjivati s ciljem profilakse.

Načini unošenja urina u organizam preko kože

Čišćenje organizma preko kože. U tu svrhu odgovaraju masaže ili trljanje (masiranje) tela urinom ukuvanim do jedne četvrtine prvobitne zapremine. Pojava ospi na koži ukazuje da je proces čišćenja počeo i da nečistoće izlaze kroz kožu. Produžite da se masirate ili mažete telo dok se koža potpuno ne očisti. Ukoliko ima mnogo ospi, tada sačekajte 1–2 dana (može se i gladovati) i produžite sa masažom. Uporedo s tim čišćenjem primenjujte klistire i terapije sa parom, da bi olakšali i ubrzali proces čišćenja.

Lečenje, energetska stimulacija i „pothranjivanje” organizma mikroelementima. U tu svrhu dobre su masaže, mazanja, kao i kupke sa dodavanjem urina u vodu. Trajanje terapije je od 15 minuta do 2 i više sati. Obloge na stopala nogu odlično stimulišu opštu energiju organizma.

Za lekovite svrhe bolje odgovara urin aktiviran hladnoćom, dečji i stari urin (ali koji nije odstojao više od 2–3 dana).

Za resorpciju soli dobar je stari urin i urin ukuvan do jedne četvrtine prvobitne zapremine. Njegov oštar miris (usled stvaranja amonijaka) širi pore na koži, a povećana količina soli, usled osmoze, podstiče izbacivanje taloga iz organizma. Ukoliko se posle primene takvog urina, obrnuto, pojave komplikacije, tada probajte urin koji je samo proključao. Ukoliko i to bude izazivalo komplikacije, koje ne podsećaju na reakciju čišćenja, tada prekinite sa terapijom, jer se dešava „prebacivanje” soli iz urina na obolelo mesto po istom zakonu osmoze. U tom slučaju primenjujte druge terapije čišćenja (sa sokom, gladovanje itd.).

Za energetska stimulaciju odgovara urin koji je aktiviran magnetnim poljem i ukuvani urin do jedne četvrtine prvobitne zapremine. Ukuvani urin može se dopunski aktivirati magnetnim poljem.

Za namensko dejstvo na obolele organe koristi se masaža pojedinih delova tela, kao i stavljanje obloga sa urinom.

Način ovakvog dejstva je vrlo jednostavan. Natopiti vunenu tkaninu u ukuvanom urinu, staviti na kožu, odozgo prekriti celofanom ili mušmom i pričvrstiti elastičnim zavojem.

Da bi se koža privikla i da ne bi došlo do jakih povratnih reakcija organizma, držite oblogu jedan sat. Vreme postepeno produžavajte i ostavite oblogu preko noći. Ujutro isperite kožu toplom vodom, i tako do sledeće noći.

Dopunska preporuka: za namensku stimulaciju oslabljenih i bolesnih organa dobro je mazati (masirati) kožu ili stavljanje obloge uzimajući u obzir vreme maksimalne aktivnosti tih organa, lunarni ciklus i godišnje doba.

Za obloge isprobajte razne vrste urina i zadržite se na onom koji vam najbolje odgovara.

Veoma su dobre obloge za noge sa raznim vrstama urina. Natopiti u urinu vunene ili pamučne čarape i navući ih na noge. Preko toga navući najlonsku kesu i zatim još jedne čarape. Držati jedan sat i postepeno produžavati vreme držanja, a zatim držati preko noći.

U kozmetičke svrhe najbolje je koristiti svež, aktivirani (hladnoća, magnetno polje) ili ukuvani urin. Namažite lice, ruke i vrat urinom. Kada se osuši ponovite terapiju još nekoliko puta i soperite toplom vodom bez sapuna (poslednje ispiranje sa hladnom vodom). Možete masirati te delove tela urinom, a zatim ih saprati. Korisno je pratiti koliko vaša koža upija urina (20–30 grama je potpuno dovoljno). Rezultat takve terapije je da će vam koža lica i ruku veoma lepo izgledati.

Za rast kose najbolje odgovara stari, dečji i aktivirani urin. Te vrste urina mogu se utrljavati u koren kose ili stavljanje obloge.

Kako mazati telo urinom. Pri mazanju rukama treba blago prelaziti preko kože, kao da je milujete. Dalje se može pojačati pritisak do pojave blagog bola, a zatim preći na milovanje. Ukoliko se za vreme gladovanja na vodi i urinu ne primenjuje mazanje (masiranje) urinom, neće se uvek postići pozitivan efekat gladovanja zbog velikog opterećenja srca. Ali, ukoliko možete telo urinom, opterećenje se u znatnoj meri otklanja i gladovanje prolazi mnogo lakše. To je ispitao Armstrong, a isto potvrđuje i autor ove knjige. Armstrong napominje, kada se telo maže mokraćom, poboljšava se krvotok i normalizuje puls, znatno je manji gubitak snage i možete očekivati uspeh.

Posebne preporuke, kojih se treba pridržavati pri unošenju urina u organizam preko kože. U organizam je najbolje unositi materije, koje se nalaze u urinu, u prvoj i trećoj fazi lunarnog ciklusa. U drugoj i četvrtoj fazi lunarnog ciklusa organizam radi na izbacivanju nečistoća, pa zato u tim fazama koristite urin za čišćenje kože.

Posle masaže i drugih terapija na koži urin saperite čim se koža osuši (posle 2–5 minuta), toplom, a zatim prohladnom vodom i obrišite peškirirom.

Kod težih oboljenja treba raditi masažu ili samomasažu po 2–6 puta dnevno u trajanju od 15 minuta do 2 sata. Tada će lekoviti efekat biti jako izražen.

Načini korišćenja urina kroz oči, nos i uši

Profilaksa i lečenje organizma. U tu svrhu odgovara obično ispiranje nosne duplje 1–2 i više puta dnevno, u zavisnosti od stepena oboljenja organizma. Ukoliko urin sadrži veliku koncentraciju soli i nadražuje nosnu duplju, razredite ga toplom vodom. Za profilaksu je bolje koristiti svež vlastiti urin, dečji ili aktiviran hladnoćom (pre upotrebe podgrejati). Za lečenje se, pored navedenih načina, koriste i ukuvane vrste urina (do polovine, trećine, četvrtine) kako razblažene sa svežim urinom, tako i bez razblaživanja.

Obnavljanje sluha i profilaksa oboljenja ušiju. Ukapavati razne vrste urina u uši po 5–10 kapi nekoliko puta dnevno. Možete isprobati sve vrste urina i odabrati koja vam najbolje odgovara.

Ukapavanje urina u oči. Ta terapija omogućava da se čiste i leče oči. Radi toga treba pomoću pipete u svako oko ukapavati po 3–5 i više kapi. Radi profilakse terapiju ponavljati jednom dnevno, a u težim slučajevima – što je moguće češće, do potpunog izlečenja. Ukapavanje iz pipete može se zameniti običnim ispiranje očiju urinom ujutro.

Načini oralne upotrebe urina

Pre nego pristupite oralnoj upotrebi urina upoznajte se sa osnovnim pravilima:

- ☛ koristiti srednju porciju (mlaz) urina, osim u slučajevima gladovanja. Od jutarnjeg (prvog) urina treba uzimati samo srednju porciju;
- ☛ urin treba popiti odjednom, naskap;
- ☛ najkvalitetniji je jutarnji urin, posebno između 3 i 6 sati;
- ☛ pijte, u krajnjoj nuždi, litar tečnosti (najbolje protijevne vode) dnevno;
- ☛ urin ne treba piti, ukoliko uzimate lekove. Od završetka uzimanja lekova do početka urinoterapije treba da prođe najmanje 2–4 dana;
- ☛ kod intenzivnih oblika oralne primene urina (tri i više puta dnevno) u dijeti morate isključiti so i upotrebljavati što manje belančevina. Izbegavajte prečišćene i sintetičke proizvode: šećer, fino mleveno brašno, konzerve, kobasice, sirove. Nekim ljudima se preporučuje da se odreknu mlečnih produkata. Začinjena hrana daje neprijatan miris i ukus urinu – ne upotrebljavajte je.

Za sanaciju usne duplje i krajnika. U trajanju od pola do dva minuta treba ispirati usnu duplju svežim urinom. U slučaju jakog oštećenja sluzokože usne duplje i kod gnojnih krajnika (folikularna angina) posle ispiranja usne duplje svežim urinom u trajanju od jednog minuta treba isprati usnu duplju ukuvanim urinom do jedne polovine ili jedne četvrtine prvobitne zapremine (ukoliko je promenjena ishrana i urin nije jako zasićen solima). Radi toga treba 50 grama ukuvanog urina (on se može držati u frižideru) unapred podgrejati do temperature 37° C i njime ispirati grlo.

Za jačanje emajla zuba. Svežim urinom u trajanju 30 minuta treba ispirati usta. Može se koristiti i ukuvani urin do jedne polovine prvobitne zapremine, kao i urin zasićen solima morskog kupusa. Kakav vam urin najbolje odgovara odlučite na osnovu vlastitog iskustva. Napominjem, da se pri dužem ispiranju usta organizam dopunski leči preko aktivnih zona ukusa, koje se nalaze na jeziku.

Za lečenje želuca i dvanaestopalačnog creva. Piti svež urin natašte i pre jela 2–3 puta dnevno po 100 grama. Postepeno svežem urinu dodavati ukuvani urin do jedne polovine prvobitne zapremine: na primer, 80 grama svežeg i 20 grama ukuvanog; posle 2 dana – 70 grama svežeg i 30 grama ukuvanog i tako dalje, sve dok ne dobijete potrebnu kombinaciju ili ne postignete efekat. Pored tih vrsta urina može se koristiti dečji i aktivirani hladnoćom. Sve te vrste urina posebno podstiču obnavljanje sluzokože i lečenje gnojnog procesa. Pored ishrane ujedno treba razmotriti i vlastiti način života. Ukoliko se ne pronađe uzrok bolesti, efekat će biti kratkotrajan.

Za sprečavanje disbakterioze u tankom crevu. Piti svež (ili aktivirani hladnoćom, odnosno dečji) urin 2–3 puta dnevno pre jela po 50–100 grama. Iz ishrane isključiti produkte sa kvascem. Ne jesti posle 16 sati.

Za lečenje kamena u žuči i oboljenja jetre. Piti naiskap tri puta dnevno, pre jela, po 50–100 grama urina.

Za povećanje imuniteta piti dečji urin 1–2 puta dnevno po 50–100 grama.

Kod infektivnih oboljenja. Piti naiskap po 50–100 grama za vreme intenziviranja bolesti.

Kao dodatak hrani i za profilaksu. Piti po 100–200 grama 2–4 puta dnevno. Može sa medom ili šećerom.

Za brzo čišćenje celog želudačno-crevnog trakta. Dva do četiri dana piti sav dnevni urin. Poželjno je ponoviti posle nedelju dana pauze. Terapiju primenjivati u drugoj i četvrtoj fazi lunarnog ciklusa. Radi pojačanja efekta običnom urinom može se dodati ukuvani urin. Koristite Šank Prakšalanu.

Kao diuretik i kod srčanih oboljenja. Piti 2–3 puta dnevno po 100 grama urina dok se ne postigne efekat.

Kombinacija urinoterapije i gladovanja omogućava, u odnosu na sva ostala sredstva za lečenje, da se najjače deluje na organizam i stimuliše životna snaga na njegovo obnavljanje.

Primer. Imam 38 godina. Invalid sam rada III kategorije. Počela sam da se lečim prema Vašim knjigama 1994. godine. Nekoliko puta sam čistila creva. Nisam išla u toalet tačno 30 dana. Padala sam, umarala se, osećala slabost.

U januaru 1995. godine prvi put sam gladovala 11 dana. Za vreme gladovanja svakoga dana sam pila mokraću i klistirala se. Iz mene je izašlo mnogo ekskrementnog kamenja i belih tankih traka, a sluz i do današnjeg dana izlazi iz mene. Odakle se stvara toliko sluzi? Za dva meseca smršala sam 19 kilograma. Čistila sam jetru – izašlo je mnogo kamenja i razne žute gadosti. Najveći kamen bio je veličine veće šljive, a ostali veličine oraha i manje. Uglavnom su bili zeleni i crni, a nekoliko kamenčića bilo je bež (drap) boje.

Već drugu godinu ne uzimam nikakve lekove, niti primam injekcije, ali primenjujem urinoterapiju.

Moji uspesi: smršala sam 19 kilograma; pojavila mi se životna radost i snaga; podmladila sam se – bore su se potpuno izgubile; nemam više bolove u zglobovima i ne bole me noge; bolje vidim; kosa mi je postala gušća; prestali su bolovi oko srca, mogu da spavam na bilo kom boku i imam dobar san. Već

treću godinu ne bolujem ni od kakvog gripa, akutnih respiratornih oboljenja, nestao je hronični bronhitis i dijabetes. Manje me muči osteohondroza.”

Gladovanje, urin i skrivene sposobnosti organizma. „Imam 52 godine. Nikada nisam bolovala i ne bolujem. Kada sam pročitala knjigu Armstronga *Živa voda*, pomislila sam: Bez obzira koliko bi teško obolela, nikada ne bi pila mokraću! Bolje je umreti! Međutim, kada sam pročitala Vašu *Urinoterapiju* počela sam odmah sledećeg dana da pijem mokraću. Vaše knjige su veoma ubedljive, pod njihovim utiskom nalazim se nedelju, mesec i ni o čemu drugom ne razmišljam.

Pre 4 godine počela sam da gladujem po Bregu. Posle prvog sedmodnevnog gladovanja zaboravila sam, šta je umor. Za vreme gladovanja dešavaju se razna čuda. Na primer, putujem autobusom, autobuska stanica je još daleko, a ja želim da odmah siđem. Ili: treba da ugasim lampu, a hladno je i ne želim da izađem ispod pokrivača, a lampa se sama gasi. Ujutro gledam, sijalica se sama odvrnula. Dva puta sam molila Boga: ukoliko sam u datom slučaju pravilno postupila, pošalji mi dobitak (čisto simbolično) na „Ruskom lotou” ili lutriji „Srećni slučaj”. I dobila sam 67 000 rubalja i lutku „Barbi”. Razume se, to nije slučajnost. Jednostavno kroz očišćene spoljašnje manifestacije života misli bez prepreka dospevaju do cilja i odmah se dobija odgovor. To sam shvatila zahvaljući Vašim knjigama, a ranije mi taj mehnizam nije bio poznat”.